

UZASADNIENIE

W pozwie, który wpłynął do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 31 marca 2014r. powód L. F. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanych (...) S.A. w (...) SA. w Ł. kwoty 700.000 zł tytułem odszkodowania, w związku z zaprzestaniem dostaw energii elektrycznej, nakazanie pozwanym przywrócenia stanu poprzedniego w zakresie możliwości korzystania przez powoda z energii elektrycznej oraz ustalenie, że rozwiązanie umów o dotyczących sprzedaży energii elektrycznej było nieważne, a ponadto o ustalenie odpowiedzialności pozwanych za dalsze, mogące powstać w przyszłości skutki odłączenia energii elektrycznej od nieruchomości powoda.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 31 marca 2011r. pozwani bezprawnie, bez uprzedzenia powoda, odcięli dopływ energii elektrycznej na teren jego nieruchomości położonej w miejscowości S., przy ul. (...), powodując zagrożenie zdrowia i życia powoda. Nadto powoływał się na treść art. 5a i 7 Prawa energetycznego, zgodnie z którymi, w ocenie powoda, każdy musi mieć zagwarantowany dostęp do prądu, niezależnie od regulowania, bądź nie, opłat za zużycie energii elektrycznej. Podniósł ponadto, iż nigdy nie zalegał z opłatami za pobór prądu.

(pozew, k. 2-4, stanowisko pozwanego, protokół rozprawy z dnia 21.03.2017r., k. 264, adnotacja – 00:01:02, 00:13:52, e-protokół, k. 265, protokół rozprawy z dnia 22.07.2016r., k. 240, adnotacja – 00:05:06, e-protokół, k. 261)

W odpowiedzi na pozew z dnia 30 czerwca 2014r. pozwany (...) S.A. w Ł. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, wywodząc, iż powód nie wykazał spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

W uzasadnieniu podniósł, iż zaprzestanie realizowania dostaw energii elektrycznej na rzecz powoda stanowiło efekt występującego po jego stronie zadłużenia, w następstwie czego doszło do wypowiedzenia umów kompleksowych na sprzedaż energii elektrycznej i świadczenie usług dystrybucji, odłączenia dopływu energii elektrycznej na słupie posesji przy ul. (...) w S..

(odpowiedz na pozew, k. 42-45)

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2015r. pozwany (...) S.A. w R. również wniósł o oddalenie powództwa.

(stanowisko pozwanego, protokół rozprawy z dnia 17.11.2015r., k. 226, adnotacja – 00:01:20, e-protokół k. 228)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Powód L. F. (1), na nieruchomości położonej w miejscowości S., przy ul. (...), od dnia 2 stycznia 1982r., prowadził działalność gospodarczą, między innymi w zakresie naprawy pojazdów samochodowych.

(zaświadczenie, k. 9)

Na wskazanej nieruchomości, przez ówczesnego dostawcę energii elektrycznej, zostały założone dwa liczniki zużycia energii elektrycznej (nr ewidencyjny (...) oraz (...)), wobec czego zostały zawarte dwie umowy dotyczące przesyłu i sprzedaży energii elektrycznej.

(zeznania P. W., protokół rozprawy z dnia 17.11.2015r., k. 226v., adnotacja – 00:08:08, e-protokół, k. 228)

Zarządzeniem nr 228 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 listopada 1958 r. utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakłady (...). Przedsiębiorstwo to zostało wpisane do rejestru przedsiębiorstw państwowych w dniu 10 marca 1959r.

Zarządzeniem nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 r. utworzono, z dniem 1 stycznia 1989r., przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) z siedzibą w Ł.. Przedsiębiorstwo to powstało w wyniku

podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w W., na bazie zakładu Zakład (...) w Ł.. Nowo powstałe przedsiębiorstwo otrzymało składniki majątkowe dotychczasowego zakładu.

(zaświadczenie, k. 83, zarządzenie nr 13/ORG/89 z dnia 16 stycznia 1989r., k. 85-86)

W oparciu o ustawę z dnia 5 lutego 1993r. o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa oraz o zarządzenie nr 182/ORG/93 Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993r. oraz ustawy z lipca 1990r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych aktem z dnia 12 lipca 1993r. przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w Ł. zostało przekształcone w jednoosobową spółkę akcyjną Skarbu Państwa pod nazwą (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł..

(akt notarialny, k. 76-82)

Pismem z dnia 10 stycznia 2007r. (dotyczącym nr ewidencyjnego (...)) (...) SA., wezwał powoda do uregulowania, w terminie do dnia 16 lutego 2007r., należności z tytułu umowy przesyłowej i sprzedaży energii elektrycznej w oparciu:

- o fakturę nr (...), kwoty zadłużenia w wysokości 840,38 zł, której termin płatności upłynął w dniu 26 czerwca 2006r.,
- o fakturę nr (...), kwoty zadłużenia w wysokości 39,09 zł, której termin płatności upłynął w dniu 17 lipca 2006r.,
- o fakturę nr (...), kwoty zadłużenia w wysokości 39,09 zł, której termin płatności upłynął w dniu 16 sierpnia 2006r.,
- o fakturę nr (...), kwoty zadłużenia w wysokości 39,09 zł, której termin płatności upłynął w dniu 18 września 2006r.

W wezwaniach zostało wskazane, iż brak zapłaty we wskazanych terminach spowoduje wstrzymanie dostarczania energii elektrycznej.

(wezwania do zapłaty, k. 57, 48)

(...) S.A., z uwagi na posiadane przez powoda zadłużenie w kwocie 957,65 zł., z dniem 16 lutego 2007r., wypowiedział L. F. umowę przesyłową i sprzedaży energii elektrycznej nr (...) (dotyczącą nr ewidencyjnego (...)).

Pismem z dnia 11 maja 2007r. (dotyczącym nr ewidencyjnego (...)) (...) SA., wezwał powoda do uregulowania, w terminie do dnia 18 czerwca 2007r., należności z tytułu umowy przesyłowej i sprzedaży energii elektrycznej w oparciu o fakturę nr (...), w wysokości 78,38 zł, której termin płatności upłynął w dniu 26 czerwca 2006r.

(...) S.A., z uwagi na posiadane przez powoda zadłużenie w kwocie 78,38 zł, z dniem 18 czerwca 2007r., wypowiedział mu umowę przesyłową i sprzedaży energii elektrycznej nr (...) (dotyczącą nr ewidencyjnego (...)).

(wypowiedzenie umowy (...), k. 50, wypowiedzenie umowy (...), k. 58, P. W., protokół rozprawy z dnia 17.11.2015r., k. 227., adnotacja – 00:12:12, e-protokół, k. 228)

W związku z dokonanym wypowiedzeniem umów (...) S.A. w dniu 26 lutego 2007r. oraz 29 czerwca 2007r. wystawił polecenia zdjęcia liczników. Wobec niezastania nikogo bądź utrudniania przez powoda zdjęcia liczników znajdujących się na jego nieruchomości, w dniu 31 marca 2011r., pracownicy pogotowania energetycznego dokonali odłączenia dopływu energii na słupie elektrycznym.

(polecenie wyłączenia, k. 51, 56, treść zgłoszenia, k 52-55, 60-64, zeznania P. W., protokół rozprawy z dnia 17.11.2015r., k. 227., adnotacja – 00:12:12, e-protokół, k. 228)

W dniu 30 czerwca 2007r. została zawarta pomiędzy (...) S.A w Ł. a (...) Sp. z o.o. w W. umowa aportowego zbycia przedsiębiorstwa. Zgodnie z jej postanowieniami (...) S.A. wniósł do (...) sp. z o.o. w zamian za udziały z podwyższonego kapitału zakładowego wkład niepieniężny w postaci zorganizowanego zespołu składników

materialnych i niematerialnych służących do prowadzenia działalności gospodarczej związanej ze świadczeniem usług dystrybucji energii elektrycznej i wykonywania funkcji operatora systemu przesyłowego.

(umowa, k. 87-92)

Następnie, w 2008r., zmianie uległa firma spółki na (...) Spółka Akcyjna. Wskazana spółka została przejęta przez spółkę (...) S.A. z siedzibą w L. poprzez połączenie w wyniku przeniesienia całego majątku spółki przejmowanej przez spółkę przejmującą. Uchwały w tym przedmiocie zapadły na Nadzwyczajnych Walnych Zgromadzeniach obu spółek w dniu 16 sierpnia 2010r.

(postanowienie, k. 93, odpis KRS, k. 73-75)

(...) S.A w Ł. zajmował się sprzedażą i obrotem energią elektryczną, zaś (...) Sp. z o.o. świadczeniem usług dystrybucji energii elektrycznej.

(...) S.A. zmienił nazwę na (...) S.A., następnie z dniem 31 sierpnia 2010 roku nastąpiło połączenie (...) S.A. z siedzibą w R. z przejmowanym (...) S.A. z siedzibą w Ł..

(okoliczność znana Sądowi z urzędu, nadto KRS, k. 147-155)

Pismem z dnia 13 kwietnia 2011r. (...) S.A. Oddział Ł.-Miasto poinformował powoda, iż odłączenie od ich sieci elektroenergetycznej przyłącza do posesji powoda w S. przy ul. (...) było następstwem braku umów na sprzedaż energii elektrycznej. Wskazał, iż zgodnie z informacjami uzyskanymi od (...) S.A., w 2007r. zostały z powodem rozwiązane umowy, zaś żadne inne przedsiębiorstwo zajmujące się sprzedażą energii elektrycznej nie wystąpiło o świadczenie usług przesłania energii do w/w posesji.

Poinformował także, iż w przypadku dalszego niedopuszczania do demontażu liczników, poinformowany zostanie właściwy miejscowo Komisariat Policji.

(pismo, k. 65)

Przed Sądem Rejonowym w Zgierzu toczyła się sprawa o sygnaturze I C 7/10 z powództwa (...) S.A. w R. jako następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. przeciwko L. F. (1) o zapłatę za energię elektryczną dostarczaną na nieruchomości położoną w miejscowości S. przy ulicy (...), za okres od czerwca 2006 do kwietnia 2007r. Wyrokiem z dnia 10 listopada 2010r. Sąd Rejonowy w Zgierzu oddalił powództwo

(wyrok z dnia 10.11.2010r., k. 208, pozew, k. 200-203)

Przed Sądem Okręgowym w Łodzi, toczyła się sprawa o sygn. akt II C 1174/13 (w wyniku złożenia przez L. F. (1) pozwu wzajemnego w sprawie I C 7/10, wyłączonego do odrębnego rozpoznania) o zasądzenie od (...) S.A. w Ł. ostatecznie kwoty 80.000 zł za doznaną przez powoda szkodę w związku z odcięciem mu w dniu 30 sierpnia 2004r. dopływu energii do nieruchomości w miejscowości S., przy ul. (...). Wyrokiem z dnia 29 października 2014r. wskazane powództwo zostało oddalone.

(pozew, k. 190, pismo procesowe, k. 192, zarządzenia, k. 189, postanowienie, wyrok z uzasadnieniem, k. 195-198)

L. F. (1) cierpi z powodu problemów ze zdrowiem. Rozpoznano u niego w czasie hospitalizacji w 2004r. w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej Szpitalu (...) w Ł. ciężki zespół bezdechu obturacyjnego.

(dokumentacja lekarska, k. 12-14)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie powołanych dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka P. W. (2).

Na rozprawie w dniu 22 listopada 2016r. Sąd oddalił wniosek powoda o załączenie akt sprawy karnej toczącej się przed Sądem Rejonowym w Z. dotyczącej kradzieży dokumentów z Komendy Powiatowej Policji w Z., następnie na rozprawie w dniu 29 listopada 2016r. wniosek powoda o udzielenie terminu do złożenia dokumentów na okoliczność zastraszania L. F. (1) w związku z nieudostępnianiem przez niego urządzeń pomiarowych oraz na rozprawie w dniu 21 marca 2017r. dokumentu w postaci pisma procesowego z dnia 21 marca 2017r., mając na uwadze treść art. 227 k.p.c. jako powołane na okoliczności zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W myśl powołanego przepisu przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Sąd nie oparł się także na załączonych do akt, zaofiarowanych przez stronę powodową pismach do Rzecznika Praw Obywatelskich, do Komendanta Głównego Policji, zawiadomieniu skierowanym do Prokuratora Rejonowego w Zgierzu, zaświadczeniu o ustanowieniu powoda opiekunem osoby całkowicie ubezwłasnowolnionej oraz artykułach z gazet, jako nieprzydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu, jako bezzasadne.

Powód dochodził kwoty 700.000 zł. za doznaną przez niego szkodę w związku z bezprawnym pozbawieniem go przez pozwanych dostępu do sieci energetycznej i możliwości korzystania z energii elektrycznej.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Stosownie zaś do art. 416 k.c. osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu. Do przesłanek odpowiedzialności deliktowej należą: zdarzenie, z którym przepis prawny wiąże odpowiedzialność na określonej zasadzie oraz szkoda i związek przyczynowy między zdarzeniem, a powstałą szkodą. Przy ustalaniu odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych znajdują zastosowanie przepisy ogólne dotyczące związku przyczynowego, szkody i sposobów jej naprawienia, tj. art. 361–363 k.c.

W niniejszej sprawie powód kwestionował prawo strony pozwanej do odłączenia przyłącza energetycznego znajdującego się na słupie i zaprzestania dostaw energii do przedmiotowej nieruchomości. Podnosił bezprawność działania pozwanych oraz powoływał się na art. 5a i 7 ustawy Prawo energetyczne, gwarantujące - w jego ocenie - dostęp do sieci energetycznej. Kwestionował także posiadanie przez niego zadłużenia wobec (...) S.A., stanowiącego ostatecznie podstawę do wypowiedzenia powodowi z dniem 16 lutego 2007r. umowy przesyłowej i sprzedaży energii elektrycznej nr (...), zaś z dniem 18 czerwca 2007r. umowy nr (...).

Powód, prócz własnych twierdzeń, iż przysługują mu zgłoszone w niniejszej sprawie roszczenia, nie zaofiarował żadnych dowodów na ich poparcie. Nie jest wystarczające w procesie cywilnym dla uzyskania oczekiwanego wyniku sprawy - uwzględnienia żądania - przedstawienie jedynie własnego twierdzenia o jego zasadności. Dochodząc poszczególnych roszczeń zgłoszonych w niniejszej sprawie strona powodowa miała powinność procesową je wykazać. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ta zasada materialno - prawna znajduje odzwierciedlenie w przepisie procesowym art. 232 k.p.c., który z kolei stanowi, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Są to naczelné zasady postępowania dowodowego, które zawsze w postępowaniu sądowym obciążają stronę, która z danego faktu wywodzi dla siebie określone skutki prawne.

W przepisie art. 6 k.c. chodzi o fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a więc fakty prawotwórcze, czyli wykazujące istnienie prawa oraz fakty niweczące lub tamujące prawo. Uwzględniając treść art. 6 k.c. stwierdzić należy, iż do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczących to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie.

W rozpoznawanej sprawie L. F. (1) nie udowodnił swoich twierdzeń, ani o zasadności żądania włączenia prądu, ani zasądzenia odszkodowania. Powód nie przedstawił żadnych dowodów wskazujących, iż w wyniku bezprawnego działania pozwanych doznał szkody majątkowej.

Ówczesnie obowiązujący art. 6 ust. 3a ustawy z dnia 16 maja 2006 r. (Dz.U. Nr 89, poz. 625) Prawo energetyczne stanowił, iż przedsiębiorstwa energetyczne mogą wstrzymać dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w przypadku, gdy odbiorca zwleka z zapłatą za pobrane paliwo gazowe, energię elektryczną lub ciepło albo świadczone usługi co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego powiadomienia na piśmie o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności.

Powód, mimo otrzymanego na rozprawie w dniu 22 lipca 2016r. pouczenia, nie podjął żadnej inicjatywy dowodowej w tym zakresie. Nie zgłosił na poparcie swych twierdzeń wniosków dowodowych, ani nie przedłożył dokumentów, które uzasadniałyby jego roszczenia.

L. F. (1) nie wykazał spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej, ani wysokości doznanej przez niego szkody.

Należało odnieść się także do stanowiska powoda, wywodzącego z przepisów art. 5a i 7 ustawy Prawo energetyczne istnienia po stronie pozwanych obowiązku zapewnienia mu dostępu do energii elektrycznej.

Art. 5 ust.1. ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo energetyczne (Dz.U.2017.220 j.t.) stanowi, iż dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

Zgodnie z art. 5a. ust.1. wskazanej ustawy sprzedawca z urzędu jest obowiązany do zapewnienia świadczenia usługi kompleksowej i do zawarcia umowy kompleksowej, na zasadach równoprawnego traktowania, z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, niekorzystającym z prawa wyboru sprzedawcy i przyłączonym do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wskazanego w koncesji sprzedawcy z urzędu.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia ze sprzedawcą z urzędu umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej w celu dostarczania tych paliw lub energii odbiorcy paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, któremu sprzedawca z urzędu jest obowiązany zapewnić świadczenie usługi kompleksowej.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła jest obowiązane do zawarcia umowy kompleksowej z odbiorcą końcowym przyłączonym do sieci ciepłowniczej tego przedsiębiorstwa na wniosek tego odbiorcy.

Art. 7. ust. 1 stanowi, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy. Ust. 3a stanowi, iż podmiot ubiegający się o przyłączenie

do sieci składa wniosek o określenie warunków przyłączenia do sieci, zwanych dalej "warunkami przyłączenia", w przedsiębiorstwie energetycznym, do którego sieci ubiega się o przyłączenie (...)

Wbrew twierdzeniom powoda przepisy art. 5a i 7 ustawy Prawo energetyczne nie nakładają na stronę pozwaną obowiązku zapewnienia powodowi możliwości korzystania z energii elektrycznej, niezależnie od uiszczania przez niego opłat za tę energię, ale odnoszą się do kwestii zapewnienia przez sprzedawcę energii elektrycznej świadczenia usługi kompleksowej z odbiorcą paliw gazowych lub energii elektrycznej w gospodarstwie domowym, w sytuacji gdy nie skorzysta on z prawa wyboru sprzedawcy, zasad równego traktowania podmiotów, a także kwestii zawierania umów o przyłączenie do sieci.

Powołany art. 5a ustawy Prawo energetyczne statuuje sytuację, kiedy odbiorca nie skorzystał z prawa wyboru sprzedawcy, tj. nie zawarł z żadnym innym podmiotem umowy na sprzedaż paliw gazowych lub energii elektrycznej, a jest przyłączony do sieci przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, które jest wskazane w koncesji sprzedawcy, wobec czego sprzedawca jest zobowiązany z urzędu zawrzeć z odbiorcą w gospodarstwie domowym umowę kompleksową i na jej podstawie świadczyć usługi kompleksowe.

Przepis art. 7 ust. 1 w/w ustawy nie daje potencjalnemu klientowi przedsiębiorstwa energetycznego roszczenia o zawarcie umowy, tak jak to przykładowo ma miejsce w odniesieniu do roszczenia o zawarcie umowy przyrzeczonej. Potencjalnemu klientowi nie przysługuje bowiem prawo do wiążącego dla przedsiębiorcy energetycznego określenia istotnych postanowień umowy, której zawarcia się domaga. Na przedsiębiorstwie energetycznym spoczywa natomiast publicznoprawny obowiązek zawarcia umowy. Innymi słowy, bez uzasadnionego powodu przedsiębiorstwo energetyczne nie może odmówić zawarcia umowy, zachowując jednak prawo do negocjowania jej treści (wyr. Sądu Antymonopolowego z 7.4.1999 r., XVII Ama 85/98/E, Legalis).

Reasumując, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok SA we Wrocławiu z 18 stycznia 2012 r., I ACa 1320/2011, SIP nr 1108777, Lexis.pl nr 3050739).

Mając na uwadze powyższe, powództwo jako nieudowodnione, podlegało oddaleniu w całości.

Na mocy postanowienia tutejszego Sądu z dnia 4 czerwca 2014r. powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości (k. 27)

O kosztach na rzecz przeciwnika, orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.; Sąd nie obciążył powoda obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanych kosztów procesu.

Zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

W odniesieniu do zasady słuszności zawartej w art. 102 k.p.c. określone zostały przesłanki, których zaistnienie warunkuje możliwość obciążenia strony przegrywającej jedynie częścią kosztów albo nieobciążania jej w ogóle tymi kosztami. Obejmują one wystąpienie w sprawie wypadków szczególnie uzasadnionych, które powodują, że zasądzenie kosztów na rzecz wygrywającego przeciwnika w całości, a nawet w części, byłoby sprzeczne z powszechnym odczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2013 r., I CZ 183/12, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 131/12, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2013 r., II CZ 154/12).

Podkreślić przy tym należy, że wskazany przepis nie precyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawiając w tym zakresie, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi orzekającemu swobodę oceny (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2013 r., IV CZ 61/13). Zgodnie z poglądami doktryny i orzecznictwa, jako okoliczności brane pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, wskazuje się na te związane z samym przebiegiem postępowania, jak przedawnienie roszczenia, charakter dochodzonego roszczenia, jego znaczenie dla strony, okoliczność, iż strona przegrywająca znajduje się w wyjątkowo trudnej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia, natomiast strona wygrywająca korzystała ze stałej obsługi prawnej i nie poniosła dodatkowych nakładów na prowadzenie procesu, ale także leżące poza procesem, dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2011 r., I CZ 13/11, wyrok Sądu Najwyższego z 17 listopada 1972 roku, I PR 423/72, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2013 r., I CZ 183/12). Zakwalifikowanie konkretnego przypadku jako "szczególnie uzasadnionego" wymaga rozważenia całokształtu okoliczności sprawy łączących się z charakterem żądania poddanego pod osąd, przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego. Zastosowanie przy orzekaniu o kosztach procesu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępnie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążania kosztami procesu strony przegrywającej spór (postanowienia SN z dnia 19 maja 2006 r., III CK 221/05, LEX nr 439151, postanowienie SN z dnia 17 listopada 2010 r., II PZ 38/10, LEX nr 687034).

Zważywszy na okoliczności rozpoznawanej sprawy, mając na uwadze, iż niniejsze postępowanie jest wyrazem subiektywnego przekonania o zasadności roszczeń związanych z poczuciem doznanej przez powoda szkody, uwzględnivszy jego sytuację życiową i zdrowotną, a także okoliczność, że reprezentacja strony pozwanej ma charakter stałej obsługi prawnej, Sąd doszedł do przekonania, że w okolicznościach niniejszej sprawy zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek pozwalający na nieobciążanie L. F. (1) kosztami zastępstwa procesowego pozwanych.

Z/

Odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć peł. pozwanego (...) S.A.

2018/03/15